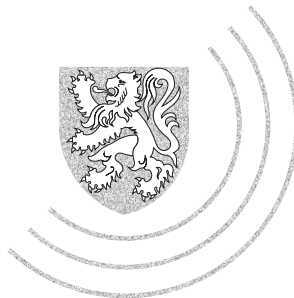

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2003-2004

27 november 2003

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

**– van mevrouw Ilse Van Eetvelde en mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever –
betreffende gezinsvriendelijke verschooninfrastructuur in de publieke sector**

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

1. Situering

Jonge gezinnen ondervinden dat op stap gaan met een baby niet altijd even gemakkelijk is. Heel veel dingen moeten worden ingepakt en meegenomen : een buggy, luiers, papjes, enzovoort. De ouder die zijn of haar baby wil verschonen, merkt al snel dat er weinig plekjes zijn om dat rustig en vooral veilig te doen.

In tal van Europese landen zijn er opklapbare verschoontafels of 'luiertafels'. Meestal bevinden die zich in de damestoiletten, maar soms zijn er heuse 'moeder (of vader) en kind'-hoekjes, met een stoel, een kindertoilet, een wastafel, een stopcontact, enzovoort. Op die manier is reizen in Nederland, Frankrijk en Duitsland vrij comfortabel voor jonge gezinnen.

Ook in Vlaanderen vindt men in bijvoorbeeld wegrestaurants regelmatig dergelijke voorzieningen terug. Mogelijkheden om een verschoning te geven zijn er ook in bijvoorbeeld grote meubelzaken.

De gezins- en kindvriendelijkheid van de publieke sector, die toch een voorbeeldfunctie heeft, loopt echter achterop. Bij een bevraging van alle 65 Oost-Vlaamse gemeenten, verklaarden 63 dat er in hun gemeentelijke infrastructuur nergens een specifieke accommodatie is voor het verschonen van een baby. In slechts twee gemeenten is in minstens één gemeentelijk gebouw een verschoontafel, meestal in het gemeentehuis, het administratief centrum of het cultureel centrum. Geen enkele gemeente had in al haar gebouwen die voor het publiek toegankelijk zijn, een specifieke voorziening om een baby te verschonen. Ook voor de andere provincies lijken deze cijfers te kloppen.

Het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind verwacht nochtans ook op dit punt een gezins- en kindvriendelijk beleid. Artikel 3.2 van dat verdrag bepaalt dat "de Staten die partij zijn, er zich toe verbinden het kind te verzekeren van de bescherming en de zorg die nodig zijn voor zijn welzijn, rekening houdende met de rechten en plichten van zijn ouders, wettige voogden of anderen die wettelijk verantwoordelijk zijn voor het kind, en nemen hiertoe alle passende wettelijke en bestuurlijke maatregelen". Verder moeten deze staten "alle nodige wettelijke, bestuurlijke en ande-

re maatregelen nemen om de in dit Verdrag erkende rechten te verwezenlijken" (artikel 4). Artikel 18.2 bepaalt dat, "om de toepassing van de in dit Verdrag genoemde rechten te waarborgen en te bevorderen, moeten de Staten die partij zijn, passende bijstand aan ouders en wettige voogden verlenen bij de uitoefening van hun verantwoordelijkheden die de opvoeding van het kind betreffen, en moeten zij de ontwikkeling van instellingen, voorzieningen en diensten voor kinderopvang waarborgen".

2. Opzet

Dit voorstel van resolutie strekt ertoe om in voor het publiek toegankelijke ruimten van de publieke sector (gemeentehuis, OCMW, VDAB, enzovoort.) specifieke, maar eenvoudige faciliteiten te bieden die ouders in staat stellen om hun baby of peuter te verschonen.

Het gezinsvriendelijk maken van de publieke sector is met andere woorden aantonen dat de overheid bezorgd is om het comfort en de veiligheid van de gezinnen. Het is de bedoeling om het comfort van de ouders te vergroten.

3. Uitwerking en nadere bepalingen van het voorstel

Het voorstel heeft betrekking op die instanties uit de publieke sector waar gezinnen met kinderen regelmatig komen, zoals gemeentehuizen, openbare centra voor maatschappelijk welzijn, VDAB, enzovoort. In se heeft dit een loketfunctie : gezinsvriendelijke, laagdrempelige toegang die ook voor toekomstige projecten voorzien zou moeten worden (Sociale Huizen bijvoorbeeld).

Een mogelijkheid is de luiertafel : een verschoontafel, die stevig aan de muur wordt vastgemaakt, en die heel gemakkelijk op- en neer te klappen is. De baby of peuter kan op de luiertafel vastgemaakt worden met riempjes en er is plaats om bijvoorbeeld een luier en vochtige doekjes op te zetten. Zo'n luiertafel neemt heel weinig plaats in als hij niet gebruikt wordt, maar kost ook geen "stukken van mensen".

De indieners van het voorstel van resolutie vinden het logisch dat Kind en Gezin een gezinsvriendelijke verschooninfrastructuur promoot. Artikel 3, § 1, van het decreet van 29 mei 1984 houdende oprichting van de instelling Kind en Gezin (B.S. 22 augustus 1984) bepaalt immers dat deze openbare instel-

ling tot taak heeft het welzijn en de gezondheid van het kind te behartigen en de ouders of diegenen die, alhoewel ze geen ouder zijn, in rechte of in feite de taak van ouder vervullen, te ondersteunen met betrekking tot de zorg voor het kind.

Bij de bespreking van het voorstel van resolutie wordt een advies van het Kinderrechtencommissariaat verwacht.

4. Budgettaire impact van het voorstel

De financiële weerslag voor de Vlaamse begroting is nihil. Er zijn minimale financiële implicaties op gemeentelijk niveau, namelijk maximaal de kosten van een speciale luiertafel, minimaal de kosten van een veilige verschoontafel.

Ilse VAN EETVELDE

Gisèle GARDEYN-DEBEVER

VOORSTEL VAN RESOLUTIE

Het Vlaams Parlement

– gelet op :

- 1° de behoefte om een positief en praktisch gezinsbeleid te ontwikkelen ;
- 2° de behoefte van jonge gezinnen om in comfortabele en veilige omstandigheden hun kinderen te kunnen verschonen ;
- 3° het Verdrag inzake de Rechten van het Kind, dat een gezins- en kindvriendelijk beleid van de Vlaamse overheid verwacht ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° om de publieke sector maximaal te stimuleren om te zorgen voor veilige en comfortabele ‘verschooninfrastructuur’ zoals luierslides voor baby’s en peuters ;
- 2° bij renovatie en nieuwbouw extra aandacht te besteden aan de behoefte aan een laagdrempelige toegang tot de gebouwen ;
- 3° te onderzoeken welke mogelijkheden er zijn om de financiële weerslag voor de gemeenten te beperken bijvoorbeeld door gezamenlijke aankopen of andere kortingsmogelijkheden ;
- 4° de deskundigheid van Kind en Gezin in te schakelen en de raadgevingen van Kind en Gezin in deze materie te volgen ;
- 5° positieve voorbeelden bij de publieke sector bekend te maken.

Ilse VAN EETVELDE

Gisèle GARDEYN-DEBEVER
